

JK
2415

CHRONOLOGICA
BOHEMICA
ECCLESIAE
adumbratio.

AUTHORE

M. ZACHARIA THEOBALDO
IUNIORE.

*Sanguine fundata est Ecclesia, sanguine coepit,
Sanguine succrevit, sanguine finis erit.*

VVITTEBERGAE,

Typis suis exscripsit Laurentius Seuberlich.
Impensis Samue is Selfisch.

ANNO M. DC. XI.

GEN. FR. FR.
UNIVERS.
ZV. HALLE

AMPLISSIMIS ET
PRUDENTISSIMIS
VIRIS:

*Domino Iudici regio, Domino Primati & reliquis Consu-
libus liberae regiaeque civitatis Tustae.*

M. ZACHARIAS THEOBALDUS
IUNIOR.

Salutem dicit plurimam.

Culi paradigmaticæ historiæ,
Viri prudentes, Chronologia & Topographia
sunt. Iis enim personarū & familiarum res ge-
stas mente videmus tacitâ, visas ad gnomas re-
gulasq; tum vitæ tum consiliorum prudenter disponimus &
digerimus. Licet a. perutilis summèq; necessaria cognitio ea
sit, tamen (cum omnia nosse homini datū non sit) non caret
errore frequenti, ceu clarè ex chronicis patet scrip. is, in qui-
bus authores in exquisitione & indicatione annorum dissen-
tientes dissident, aliorumque, quibus hæc res curæ diligenti
fuit, calculum & notant & taxant & corrigunt, tantâ vehe-
mentiâ, ut celebres eruditione literarum nostræ ætatis viri
faciant, quò veterum obliviscar scriptorum. Novem & vi-

ginti in numero annorum à condito mundo ad Christum natum, ab hoc tempore, usq; ad nostram tempestatem, quatuor insigniores & discrepantes chronographorum sunt opinioniones, quarum pervulgata saltem illa ab Ephimerarijs, non verò doctis defenditur & retinetur. Causam hujus *Alexandri* jam non exponam, cum literarij Reusneri & Calvisij labores, in manibus vel mediocriter diligentum aut doctorum sint. Neq; est cur aliquam profanis in scriptis *de Rebus* speremus, cum ex Plutarchi Numâ, quid Hippias Eleus author Olympiadum certi scripserit, legenti constat. Romanorum monumenta captâ & inflammâtâ urbe bello Gallico interierunt. Multis ergo bonis & præclaris libris amissis, eò magis hallucinatur cognitio, quo minus est ad colligendam veritatem adjumentî. Tantum autem abest, ut ad Trophonium antrum hoc ablegem studium, ut potius foetus ejus felices Palladis in arcem collocem; hac tamen cum inscriptione: *Bene qui conjicit vates perhibetur optimus*. Nam sclopetarij ad eundem scopum collimantes, quam etsi illum examusim non tangunt, tamen sua habent præmia: sic & indagatores & venatores antiquioris cum primis temporis. De recentioribus, typographicâ arte inventâ, temporibus, aliud est judicium. & major historiarum seges, quam felicissima, si multos produceret Cominæos, Cureos, Sleidanos. De scriptoribus autem Patriæ nostræ quid dicam? Antiquissimus fide integrâ scriptor Cosmas, supputationem annorum certam quæis habet in locis? Idem in Pulkavva deprehendere est.

Hagek

P R A E F A T I O.

Hagek & Cuthenus Chronologi, ut Myfi & Phryges in terminis conveniunt, quod vivaces civis vestri *M. Procopij Lupacij*, viri Musarū patrociniō digni, lucubrationes cum maximè docent. Vestigia itaq; secutus illius, hasce pagellas eo animo, ut alios iudicio, ætate scribendiq; copia majores me, excitarem, inq; coronā illorum hoc Eridos historicæ pomū projicerem cum epigraphæ; ἡ ἀληθὴς αἰσθητικὴ λαβὴ; concinnavi, *Vobisq;*, ut Musarum earumq; alumnorum fautoribus, dicavi, partim cum amicos inter vos faventes habeam: partim ut ingenuus (in urbe enim vestra à vestris adjutus civibus hoc argumentum & alia hujus farinae accepi) gratum erga vos animum declararem offerre volui. Sumite ergo lætā & hilarifronte literarium, hocce munusculum, meq; solito favore atque studio prosequi pergite & valete. Dabam **VVITTEBERGÆ** Calend: Julij Juliani Anno æræ Christianæ vulgaris *M. DC. XI.*

ΠΡΟΣΦΘΕΓΞΙΣ,

I N nomine gloriosi & benedicti DE I in secula, traditurus sciographicam Ecclesiae Bohemicae chronologiam, pauca de varijs miserorum Czechadum Dijs patrijs, *προσφωθίσεως* loco, praemittam.

Tota autem illorum, ut & omnium gentium, inscia de DE O scientia saltem erat in quaestione illa Logicorum AN SIT; ubi Deum & divinitatem. 2. QUALIS SIT; ubi aeternam & immutabilem quandam essentiam, non tamen perfecte ex visibilibus creaturis cognoscebant, seu ut loquar cum gentium Apostolo Paulo, cognitam habebant. 1. Divinitatem. 2. Virtutem & potentiam. 3. Aeternitatem DE I, Numen: sed tale, quale omnes gentes, & vel juxta illud Tullij, feræ coluerunt. O tenebras crassiores palpabilibus Aegyptiae quondam, in animis hominum circa abstrusa DE I sine supernâ luce! En triste damnosæ caecitatis speculum! Vanis cogitationibus usi *Solems, Astras*, cum primis tamen *Ignem*, post & *Sylvas ac Lapides* adorabant, datiq; in sensum reprobum, vel esse DE I in commentitiam corruptibilis hominis similitudinem convertebant. Sic *Cze. huius* cum *Craco*, ut DE OS majores: Iovem, Martem, Bellonam, Cererem, Mercurium; minores: Faunos Nymphasque colebant. Foeminae naturâ superstitiosæ variarum DE AR LIM imagines divino honore dignas impie judicabant. Tetka Climbam idolum consilij, Libussa Zelu divinationis Banka, uxor VVogeni, Kyhalam, scientiæ; quia & Ludmilla Krosinam, frugum DE AM venerabantur. Mortuorum caduceator illis fuit Merote, furiae Thesani; iudex Radama.

Nonne

Nonne satius fuisset sub sanguineo IESU CHRISTI victoris ve-
rè in victi signo contra Diaboli execrandi effrenatos furores, mundiq;
iucundi blandas fallacias, nec non malesuadae carnis præcipites insa-
nosque affectus fortiter pugnare, coronamque gloriæ perennis feli-
cissimè promereri?

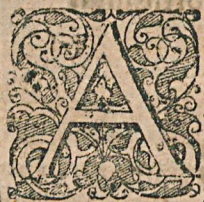
Felix ergo & terque quaterque *BORZIVOIVS* est, qui
ex hoste *DEI* creatoris sui unici, paganus primò rudis, è pagano
verò miles *CHRISTI* fortissimus
factus est,

ECCLE

ECCLÉSIAE BO-
HEMICAE INCUNABULA
ET INFANTIA.

*Hoc tempore Episcopi pij Sⁱ industrij in vi-
nea domini excolenda ope-
rarij.*

ANNO, quo divina majestas hu-
manam in carnem ad salutem no-
stram cœlitus se demisit 894. quoq;
mundus conditus 4865. Leone
Philosopho Orientis, Arnolpho Oc-
cidentis, Impp. Ordono II. Hispa-
niæ. A. Luredo Angliæ Ottone Andegavensi Galliæ.

894.

Reggg. Formoso Pontifice Romano, Borzivovius
Hokivviti filius ad Baptismi gratiam per Cyrillum
Dei pietate perducitur, & unâ cum triginta Palatinis
Bohemicis in oppido Moraviæ VVelehrado, quod
recentiores Olomucium (eruditi Iulium montem)
vocarunt 23. Iunii baptisatur. Discedens a. providus
ardensq; doctus (nostros jure optimo Bohemorum
vocant Apostolum) Cyrillus pius, modestus, pa-
tientem, sacrarumq; literarum peritum virum Cay-
chum, qui divinis mysterijs, cœlestiq; doctrinâ rudio-
rem adhuc tyronem imbueret, addidit.

569.

Fidus hic verbi divini minister primam concio-
nem, ædificatâ in Bohemia primâ a de sacrâ, quam in
urbe Hradecensi hodie videre licet, habuit.

896.

Borzivovius haud dubiè Diaboli instinctu
ab ethnica religionis magnatibus plebeque supersti-
tiosa & contumaci pellitur in exilium.

571.

897.

In anno sequenti publicisq; comitijs contumaci-

572.

bus

898. bus ethnicis enixim reluctantibus non tamen citra sanguinem tumultumq; tumidum, in quo & Hromil caput & fax causæ oppetit, *Borzivvoius* revocatur, qui redux metropolitanum nostris temporibus templum PRAGÆ condidit, quod Bohemi *Tynensy* / Latini Tynense vocant. Liberalem quin etjam scholam nutriculam recentis teneræq; imbecillis Ecclesiæ in oppido Budeico aperuit, in quâ docti viri, quos è Germania Moraviaq; evocaverat juventutiq; præfecerat, enihea Christianæ pietatis studia, & artes liberales publicè docebant.

573.

Eodem anno Ludmilla Borzivvoij uxor unâ cum Spiritihnevvo & VVratislavvo, filijs, à Cyrillo Deo per baptismum consecrantur. Promiscua verò multitudo laudabili Ducis devoti exemplo, abnegata gentilitate, contemtiq;, quos ante coluit, dijs patrijs baptisare se permittebat & verbum DEI salvificum gratis animis excipiebat.

899. Templum Petri Pauli (hodie vocatur zderad.) juxta atq; Clementis in VVisehrado erectum. 574.

901. Borzivvoius convocatis Christianis, illos monet de præparatis & hostilibus infestorum ethnicorum insidijs. 576.

902. Cyrillus simul ac juvenes nonnullos sacris Prægæ in sacello B. Virgini Mariæ (ante lætam Curiam hodie vocant) initiasset, luculentamq; Orationem valedicens ultimum, è 4. Lucæ capite & verbis appositis congruentibus, *καὶ τοῦτ' ἐπιταξὶς πῶλεον διαγγέλοις με δεῖ τὴν βασιλείαν ἔχειν*, præmississet, Romam ivit. 577.

Vtrum autem Bohemica Ecclesia filia sit Constantinopolitanæ, anxie disquirere nolo. Cyrillus patria Alexandrinus Romam extorris in tumidis miserorum temporum tempestatibus confugit.

Nec obscurum aut ignotum, quid Malinæus de

hac re scribat. Antiqui rerum Bohemicarum scriptores, qui ex Bibliotheca Marquardi Freheri prodierunt in manibus omnium sunt. Ad hos authores Curiosum lectorem remitto.

905. *Cyrillus & Methodius, Slavorum, Apostoli, à Benedicto IV. Papa in vernacula Slavorum lingua religionis exercitium impetrant.* 580.

906. Spitañevv templum Petri Pauli in urbe Budeciana ædificavit. 583.

Methodius (Bohemici scriptores Strachota vocant) è Moravia profugus ob Svvatovvoj impias contumelias venit in Bohemiam, & cum eo archiepiscopalis in Moravia sedes defecit.

Scriptores nostri Methodium Cyrilli fuisse fratrem affirmant, qui etiam Græcæ Ecclesiæ alumnus, sed ut alij scribunt, Cyrilli synergus fuit.

909. Monasterium Bohemicum primum erigitur non procul à Berotia S. Iohā de rupe. 584.

Causam foundationis scire qui vult in Hageço quærat.

910. Templum in arce Tetino D. Michaelis Borzivoio fundatore extruitur. 585.

Eodem anno Methodius Bohemis benedictinis discessit.

912. Vratislaus ædem sacram in arce Pragensi, ut hodie est, quam D. Georgij vocamus, exædificavit, domum religiosarum virginum juxta posuit. 587.

Si Christiane lector (te enim alloquor) id ætatis vitam vixisses, & oculos contusos in cor, cordisq; majorum piorum fibras piis inseruisses, flammamq; piæ religiosam vidisses, quid jam dicerès?

Abusum monasteriorum otioq; luxuq; ignaviaq; torpentium probares? Quin imò lacrymas generosas, è corde Zelo pietatis expressas tenere non posses. Plura non dicam, tempus loquitur.

Fanum

915.

Fanum Cyrilli & Methodij in Boleslavia con-
struitur.

590.

Nemo Bohemus tam æquè difficilis in fide Chri-
stianâ atque Zatecenses juxta & Zlaticenses, sive, ut
id temporis vocabantur, Thodorienses fuerunt. Su-
perstitiosa & ridicula illorum erant sacra. In lucis e-
nim arbores & elementa numenq; quoddam cornu-
rum & rictu furiali terribile solebant.

918.

Drahomira non tam læderijs publicis Christia-
nos proscindebat, quàm vi publicâ (infandum) op-
primæbat. Prima Christianorum in Bohemia perfec-
utio, quæ furiali diabolicæ fœminæ furore mayriades
innumeras Christianorum hausit. En abyssus iustæ
DEI voluntatis justis? Infernalis hæc insania usque
ad tertium annum duravit.

593.

919.

Quin & Eoas Parisienses (ut hodie loquuntur)
Polhogio ministro acheruntigeno usa bis celebra-
bat, secumque Ludmillam per insidias in arce Tetin
Thumano atq; Cumano VVranovvicijs à VValdeká
perculsoribus submissis interficiebat.

594.

921.

Malè habebat tyrannicum Drahomiræ fervidæ
imperium bonos, quippe qui indignas Christiano-
rum cum ethnicis commissorum cædes præsentis vi-
debant. Proinde VVenceslaum legitimum paterni
principatus hæredem creant, patrioq; ritu inaugu-
rant. Halcyonia pijs votis exoptata sub hoc duce fuê-
re Bohemis Christianis. Hunc VVenceslaum & vi-
vum miraculis claruisse scriptores affirmant.

596.

Non possum hoc loco non notare, quæ
perquam multi lectione authorum perspecto-
rum accubua sagaciter indagarunt, scilicet
quod hac tempestate sub utrâque, ut loquun-
tur, specie OMNIBUS Christi fidelibus se-
cundum sacrosanctam institutionem prece-
ptumq; Christi inviolabile, Cœnam Domini

administrarint. Bohuslai presbyteris liber Norbergæ ætatem ante nostram typis vulgatus in manibus Bohemorum est. Piam ergo qui depingere vult Bohemiam, hanc vivis, ut dicitur, coloribus depingat.

Condedit Venceslaus, quem & scriptores VVaczlavum vocant, ades sacras sex.

I.

923. D. Viti jam in arce Regiâ Pragenfi Cathedrale.

II.

926. D. Anthonij jam in Hradeczanis, ubi orphano trophæum constituit.

III.

927. D. D. Petri & Pauli ad VVltavvam annem.

IV.

928. Eodem anno D. Laurentij in Pragenfi urbe majore, quo in loco hodie situm est D. Annæ cœnobium.

V.

DD. Gostmæ & Daniani.

VI.

Eodem anno Michaëlis Archangeli.

Drahomira Brzoslavvi domini arcis Zlutiensis filia, acerrima ethnicorum rituum propugnatrix & infestissima Christianæ pietatis professorum hostis, atq; saxis in credendo, ut scribit Pulkavva, durior, hiatu terræ (horrendum) in Hradeczano, ut hodie loquimur, non procul a domo quâdam, quæ nostris temporibus Sphæra aurea vocatur, ablorbetur.

Ethnici & præter cæteros Boleslaus dux VVenceslaum fratrem parricidij infandi acensare, & ob id fremere, stomachari, minari. Vide sis Hagecūm.

929.

Hoç anno VVenceslaus ad lustricum convivium

664.

itivi-

invitatus, in templo inter pias preces religiosaque vota, per odium à fratre impie occiditur. Patrum id fratricidium in Boleslaviâ antiquâ, in qua urbe primo sepultus, post tamen Pragam 4. Martij Anno 93. ut Colmas vult, translatus & in Basilica D. Viti sepultus est.

931. Michael Episcopus Ratisponensis templa nonnulla in Bohemia consecrat. 606.

933. Zatecenses fictitiorum Deorum assertores & vindices obstinati Boleslao probante, ad bustum Robusti militis, in campo Tursko confluunt, & divinitus territi diffuunt. 608.

941. Ethnici, Boleslao sciante, Pragam non sine trægœdia oppugnant 313. illorum cœsi occubunt, cum tantum 37. è Christianis mortem oppetijissent, quare fortunaque favente, Christiani moti & reliquam fecis Ethnicæ partem Pragæ vi adoriuntur, occurrentes cadunt, cæsorumq; bona diripiunt; Boleslaus verb; cognita suorum cæde, Pragam obsidione ardens cingit, req; infestâ solvit, pacem cum Pragensibus suasu Vladiconum (quos Purpuratos rectius vocares) inhit. 616.

964. Otto cognomento Magnus; Rom. Imp. Dux Sax. suasu Michaelis (Fabritius vocat VVolfgangum Orig. lib. 2.) Episcopi Ratisponensis armorum animosumq; ardorem in Boleslaum movet: Causa belli erat VVenceslai eximia pietate principis nex injusta, nec non Ecclesiæ Bohemicæ violenta oppressio, inq; pios cives & Sacerdotes furiosa favitudo. Ne igitur Ecclesia Bohemica ab amente & crudeli principe quasi in eunis extingueretur, facinorum scelus, impiumque propositum severe vindicare Imperator devotus decrevit; feliciq; successu rem confecit. Pæcis conditiones hæ fuerunt. 1. ut fidem Christianam, quam amplexus erat, colat. 2. Commisiss fratricidij

poenitentiam legibus Ecclesiasticis præscriptam agat.
3. Exules Christianos omnes revocet, & crepta sacra
fortunaſq; reſtituat.

Reliqua in Hageco invenies.

967.

Episcopalis in Bohemia dignitas ſua ſub principi Boleſlao, Boleſlai ſævi filio: Mlada enim Boleſlai pij ducis Bohemiæ, ſoror à Iohanne 13. Papa ædem D. Viti in Pontificalem elevari obtinuit. Primus Pragenſis Eccleſiæ Episcopus fuit Dietmarus natione Saxo patria Magdeburgenſis, ab Hattone illo, cujus nobilitatus eſt interitus, confirmatus. Hiç Dietmarus, qui non mediocrem Slavonicæ linguæ habebat uſum, quàm plurimos Chriſto per baptiſmum ope S. S. fecit fideles. Annum aut plus eo ſedit in Bohemia: Mortuus n. eſt An. 969. 2. Ian. ut habent Coſs. & Pulk.

642.

Hac tempeſtate Romanus præful primitus in valle Sudetorum nidulari ocepit diplomate publico Slaviæ ſeu Henetæ linguæ uſum id temporis in ſacris eccleſiaſticis more Bulgaricarum Eccleſiarum minime inſolentem inhibuit, Bohemiamq; blandè in ſervitutem redegit.

969.

Simulac Dietmarus affecta ætate diem obijſſet ultimum, V Vogtiech, Slavnicus comitis Libecenſis filius, vir vitæ de votæ plurimè nocentiâ laudabiliq; pietatis entheæ ſtudio clarus à Boleſlao 19. Febr. eligitur, Veronæ eodem anno ab Imperatore Ottonè confirmatur, Alberto Magdeburgenſi conſecratur, pro V Vogtiech ſive V Voytiech, Adalbertus nuncupatus.

644.

Obſerva lector modum eligendi, conſarmandi, conſecrandi piſcopos.

973.

Ethnici irrequieti omnes irarum furioſarum ſordes in Chriſtiane pietatis profeſſos eructaban,

648.

vindi-

vindicemq; principis pij in se accendebant animum, qui conscriptis militibus, armis illos devicit.

974.

Haud pauci, qui nomen Christo dederant, è castris Christi salvificis in Diaboli spelæa Tartaræa profugerunt. Causa erat, quod spiritus maligni illis in magicis incantationibus adesse nollent. En technas Diaboli.

649.

Motus hac re pius Episcopus, relicta Bohemiâ, Romam se recepit, à cujus migratione tanta fuit in tota valle Hercyniâ, quæ Sudetis cingitur, terræ siccitas, ut Sylvestres juxta ac hortenses arbores unâ cum graminibus exarescerent.

975.

Ethnici secunda vice à Christianis profligantur in districtu Zatecensi.

650.

977.

Adalbertus in Bohemiam redijt.

652.

979.

Boleslaus, suâsu Adalberti, leges ecclesiasticas promulgat hæc: I. Ut diem dominicum religiosè colant, mercaturam omniaque mercurialia fugiant. II. Conjugium castè & reverenter habeant, scortationes & adulteria vitent. III. Piè defunctorum fragiles exsuvas in cœmiterijs, non sylvis & trivijs terræ concedant. Pia pij Ducis & Episcopi mens, quam impij nec agnoscere nec facere voluerunt, sed importunis factis malegrati Episcopum vertere patriam solum ecœgerunt, qui Romam confugit.

980.

Pagani crudeles in urbe Libicia non tam promiscuam multitudinem, sed & quinq; Adalberti fratres uterinos Sobebor, Pobraslavv, Borzcý Czaslavv interfecerunt.

653.

981.

Adalbertus jussu Papæ comitantibus ipsum sex fratribus in patriam suam redijt.

654.

982.

Adalbertus tertio Romam consentiente Boleslao profugit & à Romano Imperatore Ottonè recipitur.

655.

985.

Pragam redijt.

658.

Ethnici

986. Ethnici pagani ira in Christianos arduentes clam atq; palam Christi fideles sæpeq; per amici nomen è medio tollebant. Huic malo ut medicinam Boleslaus Dux providus pararet, jussit Christianos ligneâ figuram picturamve Christi crucifixi ad portas urbium, & januas domorum adpendere, talesque columnas ante pagos, quas in trivijs hodie videmus multas erigere: fore enim ut scirent Christiani, qui in ædibus illis essent.
988. Adalbertus Strachquazi Episcopalem tradere dignitatem vult, sed dum fictè & fallaciter recusat, fatalem illi prædicit interitum.
Eodem anno Adalbertus relictis ingratis Bohemis Romam ivit.
989. Strachquas frater Boleslai Ducis eligitur Episcopus, sed dum apud Moguntinum Archipræsulem agit, sacris de more imbuendus, inter duos Episcopos jacens pronus, diabolico spiritu arreptus tamque diu vexatus, donec animum exhalavit.
990. Adalbertus Vngaros ad fidem Christianam convertit. *Bonf. Dec. 2. lib. 1.*
995. Adalbertus venit in Poloniam relictoq; fratre Gaudentio in Porussiam contendit.
Eodem anno ethnici à Christianis, à quorum partibus & Iudæi steterant, victi manus herbamque, quod dicitur, porrigunt.
996. Adalbertus, qui sanctus et jamnum audit, 23. Aprilis Martyrij corona à Sudinis propè oppidum Fischausen cingitur, hospes ad quem non ita pridem diverterat, corpus ejus dissectum cophino colligens trans amnem ad Polonos detulit, quod Anno 1309. Pragam de Polonia translatum est.
998. Theodarus, *Bohemice Bohdal* / genere Saxo ab Imperatore Ortone 111. 7. Julij eligitur à Villigiso Moguntino consecratur, & Bohemis recipitur. Vir liberalibus studijs apprime eruditus, lingua perfectè imbu-

658.

661.

662.

663.

668.

669.

671.

imbutus Theodatus Slantica artibus probis & moribus decoratus, ut loquitur Cosmas, severus delinquentum reprehensor corporis mortalis ex sanguine exsuvias deposuit.

1018. Eccardus eligitur, ab imperatore confirmatur & Moguntino præfule Aribone consecratur. 691.
1022. Decimas, ut loquuntur, nec non fumalia constituit. 695.
1023. Eccardus prædicator facundus, vir natione Germanus sed Bohemicæ linguæ gnarus, ex hac vita emigravit 3. Aug. 696.
1024. Izzo, vir nobilis genere eligitur, & ab Aribone Moguntienfi consecratur. 697.
1030. Izzo à venerandâ canicie Albus dictus, annosus 30. Jan. transijt ex hoc mundo. Hic Episcopus suis sumptibus 40. pauperes, dum vixit, aluit. 703.
1039. Severus à Bohemis eligitur: Hunc & Pragam & ducem prodidisse Conrado Imperatori *Bonf. Dec 2. lib. 2. scribit.* 712.
- Severus Episcopus expeditioni interfuit Polonica, in qua Brzetislaus Dux Bohemos sacramento obstrinxit, ut hæc sanctè inviolatèq; servarent.
- I. Adulteria & scortationes vitarent, delinquentes virgis cæderent & Vngaris venderent.
- II. Parentes & Sacerdotes verberibus non multarent, delinquentes patriâ ejicerent.
- III. Publica diverforia destruerent.
- IV. Mercaturam in die solis intermitterent.
1059. Iudæi ædes sacras quam plurimas igne clam subiecto, combusserunt, ob quod factum detestabile 45. exquisito supplicio sublari, reliqui Bohemia sedibusq; ejecti sunt gratis. 732.

CHRISTL.

1065.

ANNO

STNODI
NICENÆ

788.

VVRATISLAUS consentiente Seve-
ro, collapsam sedem in Moraviâ Episcopalem
erexit.

Eodem anno juxta Hegecum (Cosmas
haber 1058.) Severus naturæ debitum per-
solvit.

E.C=

ECCLESIAE BOHEMICÆ

*Adolescentia, inventus virilis q̄, a-
tas improvida,*

HOC TEMPORE EPISCO-
pi cristas tollere, seq̄; regibus op-
ponere & sago quàm togâ, Chlamyde quam
casula præstantiores vitam politicam vivere in-
ceperunt.

Iaromirus Brzetislai Ducis filius V Vratis-
lai Ducis post & Regis frater, cum diu multum-
que suadentibus reluctatus fuisset, à Severo
se sacris initiari sustinuit, & non multò post ha-
bitus Ecclesiastici, quem invitus accepit, per-
tæsus militiam secularem professus conscenso
cabello, ad regem Poloniae militatum abiit. Re-
versus autem à Bohemis Episcopus eligitur, ab
Imperatore confirmatur, à Sigefrido Barone
ab Eppenstein Archiepiscopo Morganæ urbis
consecratur.

1066.

739.

1068.

Iaromirus Iohannem Episcopum Moraviæ con-
tumelijs & verberibus affecit, causamq̄; & Pragæ &
Romæ egit. *Vide sylvi cap. 21. Hagecum & alios.*

741.

- 1 0 7 9. VVratislaus frustra publicum Slavicae linguae in sacris usum à Gregorio petijt. 7 5 2.
- 1 0 8 1. Magi, incantatores & incantatrices comburantur, ablegantur & coercentur. 7 5 4.
- 1 0 8 6. Autoritate Henrici Imperatoris unitur & confirmatur Episcopatus Pragenfis & Olomucensis. 7 5 9.
- 1 0 8 8. VVratislaus & Iaromirus se invicem ut Gamma & Beta persequuntur. 7 6 1.
- 1 0 9 0. Iaromirus mordacibus fratris injusti injurijs actus Romam cogitat, sed Vngariam transiens Strigoniij, quod eruditi Istripolim vocant, 21. Iunii moritur inque ejus locum Cosmas ante Decanus Ecclesiae Pragenfis Episcopus designatur. 7 6 3.
- 1 0 9 2. VVratislaus Bohemiae interrex secundus in limine sui regiminis publico unanimique omnium ordinum consensu promulgat edictum, in quo omnes magi, arioli, sortilegi, auru spices, divinatores, ligaturam exercentes, adeoque quotquot sint, ubicunque tandem locorum & Ethnicarum & impiarum superstitionum cultores sui ducatus finibus praefinito tempore excedere aut flammis & flumina expectare coguntur. Insuper & lucos, quos hominum Ethnicorum promiscua multitudo vetusto paganorum more deventerabatur, igne injecto demolitus est. Severe praeterea Ethnicos sacrificiorum ritus, quos agrestes per ea tempora semipagani, ut sic dicam, exercebant, pius ac religiosus Dux inhibuit & abolevit. Vide Cosmam & Hagecam. 7 6 5.
- 1 0 9 4. Robertus fictus, Episcopus plurima in Bohemiae templa precio consecrat, sed cum per certum iudicium artes suas propalari accepisset, corrasa pecunia in Misniam clam profugit. 7 6 7.
- 1 0 9 5. Cosmas & Andreas Pragenfis & Olomucensis Episcopi ab Archiepiscopo Moguntino, nomine Rothardo sacris initiantur. 7 6 8.

1098.	Cosmas naturæ satisfecit ad D. Vitum Pragæ sepultus.	771.
	Eodem anno Hermannus præpositus Boleslaviensis ad Episcopatus honorem subrogatur, ab Imperatore confirmatur.	
1110.	Hermannus à Rùperto Cardinale, Papæ Clementis apocrifario, ut loquuntur, consecratur.	783.
1119.	Hermannus electionem Ottonis Ducis Moraviæ infringit adjutus à Fabiano capitaneo arcis VVifchradensis.	792.
1122.	Hermannus ultima fata mortalis subiit.	795.
	Eodem anno Mainhardus Germanus, in vitis Bohemis, à VVladislao eligitur.	
1130.	Mainhardus cum domesticis nonnullis in Sobieslaum Interregem Bohemiæ conspirat, Hierosolymam abiit, conspiratione detectâ supplicioq; à conjugatis sumpto reversus se excusat, causamque, Episcopo Moguntienfî & Bambergensî iudicibus, obtinuit.	803.
1133.	Eadem res Romæ agitur, Mainhardus suspenditur & Moguntia se purgat.	806.
1134.	Mainhardus gravibus exteri fori litibus exercitus in pago Episcopali Moraviæ naturæ concessit.	807.
1135.	Iohannes præpositus VVifchehradensis eligitur, ab Adelberto Lotharingiæ Duce, Archiepiscopo Moguntienfî ordinatur.	808.
1139.	Iohannes I. obiit sepultus in Sacello D. Gothodi Pragæ.	812.
	Eodem anno Sylvester archimandrita cœnobij Sazzavensî, à Sazzava fluvio illac præterlabente sic dicti, eligitur, qui sequente anno eandem dignitatem ad Abbatiam suam reversus sponte resignat Rarum spectæ dignitatis exemplum.	
1140.	Otto præpositus Cathedralis templi Pragensis	813.

	præsul summus Bohemiæ declaratur à Friderico cognom. Marcolfo consecratur.	820.
I 143.	Guido Cardinalis, Legatus Romanus separavit, ut loquitur Cosmas, sacerdotes ab uxoribus cum quibus liberè cohabitabant.	816.
I 148.	Otto summum diem obiit 10. Iulij. Eodem anno Daniel à Leippa. ad Pontificalem dignitatem electus & confirmatus assumitur.	821.
I 159.	Daniel in expeditione Mediolana est consiliarius bellicus.	832.
I 161.	Daniel mittitur legatus ab Imperatore ad Regem Vngariæ.	834.
I 167.	In Lombardia vitæ & lucis usuram amisit.	840.
I 170.	Fridericus, natione Saxo, precibus & vi iustitiæ Reginæ Bohemiæ, Bohemis reluctans obtruditur.	843.
I 179.	Fridericus, qui varijs technis bona Ecclesiastica expilaverat, Bohemis oprantibus vita excedit. Valentinus Bohemis nolentibus vi & voluntate Ducissæ obtruditur.	852.
I 182.	Vitam cum morte commutavit. Henricus Brzetislaus eligitur à Friderico I. confirmatur & VVernhero Comite Falcosteinio, Archiepiscopo Moguntienfi, consecratur.	855.
I 191.	Dux Bohemiæ & interrex 6. eligitur.	864.
I 197.	Petrus Cardinalis S. Mariæ à lata via, missus à Cœlestino præfule Romano, venit in Bohemiam, multis petentibus sacros confert ordines, & sacerdotum matrimonia dirimit, ob quam rem ferè lapidibus est obrutus. Chut. Dobr.	879.
	Eodem anno Henricus Brzetislaus Dux; juxta arque præsul Bohemiæ in urbe Oegia, quam Ptolomæus Monigardam de sententia Phil. Melanch vocat, quo se à motibus bellicis æger receperat, expiravit.	

1197	Milyk post Daniel II. datus, eligitur.	
1210.	Monachi regulas Dominici professi Pragam veniunt & recipiuntur.	883.
1214.	Daniel Episcopus vitam affectâ ætate finijt.	887.
1215.	Andreas electus Bohemorum Episcopus Romæ à Papa Innocentio consecratur.	888.
1218.	Andreas Romam cogitans, posuit interdictum (ut loquitur Opat.) in Bohemia à divinis & sepultura; quod sequente anno Sigefridus Moganæ urbis Archipræful solvit.	891.
1221.	Andreas Præmislaum I, Ottagarum cum omnibus Bohemiæ Baronibus excommunicavit. Causam Hagecus, Dubr. Cuthienus fusè assignant.	894.
1223.	Gregorius Cardinalis ab Honorario III. missus Regem Præmislaum & Bohemos ab anathemate libero pronunciat. Cosmas.	896.
1224.	Andreas Romæ exul è vitâ miserâ migravit. Hoc anno Peregrinus eligitur & sequenti Tyrannico Papæ iussu Episcopali dignitate privatur.	897.
1227.	Budislais, alij vocant Budivvogum, eligitur eoque anno senex moritur.	900.
1229.	Iohannes I I. ab obitu Budislai 2. anno in ejus locum sufficitur.	902.
1232.	Barones & Nobiles religionem Equitum Templi inveniunt. Templarios scriptores vocant, qui Anno 1312. Martij 22. unâ horâ ad unum omnes propè delati sunt. Vide Krantz.	905.
	Eodem anno fratres Minores veniunt in Bohemiam.	
1236.	Iohannes Episcopus hominem exsist, cui Bernhardus eodem anno successit.	909.
1239.	Bernhardus Episcopus Pragenfis 22. quod mortale fuit; terræ reliquit.	912.

Eodem

	Eodem anno Nicolaus è stirpè antiquâ VVirkomidum, quæ hodiè Rosenbergiaca vocatur, Episcopalem dignitatem electione nanciscitur.	
1 2 4 2.	Romæ consecratur.	9 1 5.
1 2 5 1.	Nicolaus Episcopus ob conspirationis, ut scribit Hagak, suspicionem iussu Regis in custodia detentus campanarum pulsus & ornatum Ecclesiasticum in- terdicit, liberatus vulgi seditioso in Regem tumultu, interdictum relaxat.	9 2 4.
1 2 5 8.	Episcopus Nicolaus summus avaritiæ osor de- cessit.	9 3 1.
1 2 5 9.	Iohannes III. recens designatus Episcopus in Basilicâ D. Viti per Brunonem Olomucensem au- thoritate VVeneri Moguntini consecratur.	9 3 2.
1 2 6 0.	Fagellatores hypocritiæ Pragam adveniunt, quos regno & terris excedere Ottogarus cogit.	9 3 3.
1 2 6 7.	Guido duodecim Apost. Card. Bohemico Cler- icos frustra auro vult in Concilio Viennensi emun- gere.	9 4 0.
1 2 7 8.	Iohannes III. obiit.	9 5 1.
1 2 7 9.	Thobias (quem Cuthenus Thomam) L. B. à Pe- chin Iohanni III. succedit, 15. Novembris electus.	9 5 2.
1 2 9 6.	Thobias à Bechin Episcopus mortuus, in æde D. Vitæ Pragæ inhumatur.	9 6 9.
	Hoc anno M. Gregorius Decanus Pragen- sis legitime eligitur & confirmatur.	
1 2 9 7.	Monasterium Aulæ Regiæ fundatur.	9 7 0.
1 3 0 1.	Gregorius 13. Sept. ex hac vita excessit.	9 7 4.
	Eodem anno Iohannes è nobili profapiâ de Draziezi Gregorio defuncto surrogatur.	
1 3 1 8.	Iohannes cum Henrico à Schonburg præposito Lithomericensi ob iurgium causam per annos unde- cim Romæ agit.	9 8 1.
1 3 3 4.	Dissensio inter Franciscanos & Augustinianos tragica.	9 9 7.

Iohan-

1343.	Iohannes obiit.
Ernestus à Pardubiez Episcopus eligitur
Avennæ à Papa <i>Clemente</i> consecratur, <i>Caro-</i>
<i>loq. IV.</i> sedulo rogitante, Episcopatus Pragensis
ad Archiepiscopatus dignitatem per <i>Clementem</i>
<i>VI.</i> evehitur, vide Hag.	1096.
1347.	<i>Nonnulli Bohemi de authoritate Papæ sub-</i>
<i>dubitant,</i>	1010.
1348.	Monasterium Slovan (hodie vocant E-
maunta) exstruitur, in quo <i>Monachi in ver-</i>
<i>vacula lingua Bohemorum sacra peragunt</i>
Eodem anno flagellantium sectæ Bohemia eji-
citur.	1010.
1348.	Academia Pragensis augustâ Caroli munificen-
tia conditur & erigitur, à Clemente PAPA con-
firmatur.	
1349.	Reliquiæ imperiales, quas sanctuaria im-
perij & græcè <i>λειψυδα</i> vocant, Pragā apportan-
tur, Hagecus. Festum Reliquiarum institutum.	1012.
1353.	Promulgate dictū in usurarios & sacrilegos, in-
hibet gestari amoleta & characteres superstitiosos.	1016.
1364.	Ernestus per Urbanum ad Cardinale decus
erigitur, eò quod persuasisset Carolo, ut omnes adver-
sus Romanum Pontificem sentientes Papæ judican-
dos traderet.
Eodem anno Ernestus primus Archiepi-
scopus obiit Glaziæ in æde B. Mariæ virg ad sum-
mam aram sepultus.	1027.
1365.	Iohannes Gencensteinius eligitur Avennæ	1028.

- (urbs Galliæ Harbonensis, in qua Papa tunc temporis habitabat) Archiepiscopus, Cardinalis Legatiq; nati titulum dignitatemq; obtinet.
1369. Conradus Austrius concionator celebris & acerrimus vitiorum infectator, ut testis est suis in scriptis Hostus, moritur. 1032.
1369. Iohannes Episcopus vices gerit Regis Caroli, adversus Bernabovem Mediolanensem instinctu Papæ belligerantis.
1376. Carolus IV. suasu Archiepiscopi decretum in hæreticos, ut loquuntur, promulgat. 1039.
1378. Iohannes Pragenis Apostolicæ sedis legatus eligitur Episcopus Misnensis Ecclesiæ, qui tamen Misnæ nunquam resedit, labores fugiens honore (verba sunt Fabr.) contentus & titulo. 1041.
1380. Iohannes cognomento Ocellus decessit, cui Zbynio à Valdek aliàs ab Hasenburg sufficitur. 1043.

ECCLESIAE
BOHEMIÆ ÆTAS
CIRCUMSPICE-
CTIOR,

*Qua Hussus cum Synergis & Bohemis
Zelantibus Papam impu-
gnavit.*

1380. Zbynickà VValdeka & Hasenburg Archie-
piscopus eligitur.
1383. Mandata Regis VVenceslai faciens, collectis, 1046.
quos cenobia Bohemica misissent militibus, Bava-
riam populabundus ingreditur & victor regreditur.
1394. Matthias de Tancoe fervens veritatis Christi Ze- 1057.
lator obiit, qui librum de Antichristo conscripsit
viamq; Hussu stravit.
1400. Iohannis VVicleffi Angli libri in Bohemiam 1063.
asportantur.
1402. Hoc & præcedenti anno luxus immodicus & 1065
superciliosa superbia clericorum Hussu & alijs præ-
bet ansam pennas contra illos vibrandi; Hinc de
principatu Ecclesiæ tristes gliscebant controversiæ.
Vide Miech. lib. 4. c. 50. & Tom. 2. oper. Huss.
1403. Magistri Academiae Pragensis instinctu Roma- 1066.
nensium 45. articulos VVicleffi condemnant.
1409. Academia Pragensis corrui. 1072.
1410. VVicleffi, Hufsi, Miliczij, Matthiæ Parisen- 1073.
sis & Hieronymi Pragensis libri manuscripti in curia

Episcopali comburuntur, ob quam rem nubecula seditionis, quæ tamen citò transijt, orra est.

Eodem anno Hussus causam suam per legatos Romæ agit & excommunicatur Zbynco ab Harmburg ad Sigismundum Hungariæ regem confugit, oblectrans, ne labefactari Romanæ fidei sacramenta permittat. Dat fidem Sigismundus, sed dum dies die ducitur, Zbynco, (vulgo Zagicz.) moritur non sine veneni suspitione.

1411. Albicus natione Moravus, patriâ Vniczovius eligitur Episcopus unicum, ut literis Sylvius prodit, extremæ avaritiæ Barathrum. 1074.
1412. Conradus, natione VVestphalus, Decanus VVyssehradensis aurata transactione cum Albico facta Archiepiscopatum Pragensem inicit. Omnes scriptores inexpletas avaritiæ pauperæ sordes in Albico notant. 1075.
1412. Papa bullâ (ut loquuntur) erigit crucem contra Ladislaum Apuliæ & Neapolis Regem, quod factum, ut impium, Hussus & voce & calamo & disputatione impugnât. 1076.
1413. Papa interdicit Pragenses sacra usq; dum Hussum exturbarent atq; ejicerent, qui spontè ad Nicolaum Hussinecium abiit & in arcem Krakovvecz confugit. 1076.
1419. Hussus iniquè in Synodo Constantiensi contra fidem publicam, quam salvum conductum vocant, martyr Bohemicus 6. Julij damnatur, peculiari ritu jure sacerdotali spoliatur, exurit. 1078.
1416. Hieronymi 1. Junij condemnatio & exustio. Secutum est funestum, quod Hussiticum vocant bellum, durans usq; annum 1436. 1079.
1417. Cùm Concilium Constantiense Laicis sub una duntaxat specie Eucharistiam esse distribuendam decerneret, Bohemi 10. Martij contrarium publicè 1080.

opponunt scriptum, Hussumq; Hieronimumq; martyrum honorem consecutos esse affirmant, memoriam illorum consecrant & quotannis celebrandam decernunt.

1419.

Pragensium legati, quod in mandatis, causa religionis habebant, in conventu Brinnensi Sigismundo Imperatori exponunt.

1082.

1420.

Martinus V. fulmine bruto ferit Bohemos, quos crimine conficto hæreseos damnat.

1083.

Hinc lector, vulgare nec non usu tritum proverbium natum: Svevus locutulejus: Bohemus hæreticus. O sancta hæresis, quæ verbum DEI veri syncerum re docet verâ. Et Scoclæ Bohemorum in causa religionis contentiones, dum alij Husi, alij Thabor, alij Horeb, montium duorum nomina Pickardi, à Pickardo Gallo sic dicti, dogma nefarium per Vvesanum Martinum Moravez hominem disseminant. Adamitas vocavere hos nonnulli hæreticos. Scilicet ad ver sarius Satan Zizanium semini miscet bono.

1421.

Comitia Gaslavvientsia, in quibus Conradus Archiepiscopus recipiendo quatuor articulos, dogma Bohemorum approbavit.

1084.

Quatuor autem Pragensium articulos his recenset verbis M. Laurentius, qui tunc temporis vixit.

I.

Vt verbum DEI in regno Bohemia & Marchionatu Moravia liberè absq; impedimento à Sacerdotibus Christianis annuncietur & predicetur.

I I.

Vt venerabile Sacramentum corporis & sanguinis IESU CHRISTI subtrahat, specie panis & vini omnibus fidelibus Christianis, juvenibus & senibus liberè distribuatur, secundum institutionem & praeceptum Christi.

I I I.

Vt Clerici & Monachi more seculari non dominantur, sed juxta doctrinam Evangelij, exemplo Christi ac suorum Apostolorum vivant.

I V.

Vt omnia peccata mortalia publica, & alie deordinationes, cum lege DEI pugnantes, vitentur, caveantur & inhibeantur.

1 4 2 5.	Papa secundâ vice crucem in Bohemos decernit.	1 0 8 8.
1 4 2 7.	Dissensio inter ministros verbi infelix, illorum captivitas, Iohannisq; Rokyczanienſis ad inspectionem generalem Sacerdotum omnium electio.	1 0 9 0.
1 4 2 8.	Conventus generalis Sacerdotum Beronæ frustraneus, Pragenſibus quippe & Thaboritis, ut vocabantur, dissentientibus.	1 0 9 1.
	M. Iacobelli Myzenſis fidi Hufsi parastatæ mors.	
1 4 3 1.	Synodus sacerdotum Bohemiæ generalis Pragæ, in qua Pragenſium, quos Rokyczanitas & Hufſitas.	1 0 9 4.
	2. Thaboritarum, quos Pickhardos & ab unitate fratres.	
	3. Orphanorum, quos Boleslavienses posterio vocarunt, fuerunt & re infecta, interſtrepente belli motu, disceſſerunt.	
	Sigismundus hortatur Bohemos, ut Concilium	

ciliū

cilium Basiliense audiant, offerens omnibus & singulis à se & à Concilio saluum conductum.

1432.

Bohemi, prout receperant, *Basileam* mittunt M. Johannem Rokyczanum, M. Petrum Peyne, aliàs Anglicum. fr: Ulricum Nicolaum Biscupecium, quibus ex Thaborensibus adjuncti fuerunt Procopius Rasmus, VVilhelmus Kostka & Benesius Macrovvusus. Acta horum invenies in Frehero.

1095.

1433.

Bohemorum & Pontificiorum syncretismus (compactata transactionem illam vocant) datis dextris confirmatur.

1096.

Bohemi alios [quos promotores quatuor articulorum vocabant.] mittunt *Basileam*, ut de fide Bohemorum secunda vice rationem reddant, hac cum lege, ut saltem verbum Dei, non verò patrum sententias opiniosas audiant. Legati fuerunt M Procopius de Plzna, M. Martinus Lupacz, M. Matthias Lauda à Chlumcian.

Papa approbat Bohemorum confessionem seu compactata ut loquuntur.

1434.

Thaboritæ & Magg. Academiae Pragenfis à iudicio Rokyczan ad Concilium provocant.

1097.

1435.

Bohemorum Sacerdotes Beronæ conveniunt, rem amicè transigunt & ununtur.

1098.

1436.

Rokyczana in Synodo procerum regni Bohemiae frequentissima communi suffragio designatur Archiepiscopus Pragenfis, duoque ipsi adjunguntur suffraganei. M. Martinus Lupacz Augezdecius & VVenceslaus Altræmytenus, seu ut est in compactis

Bohemiae

I 436. Bohemiæ expressis Chocznenfis, quam electionem Sigismundus Imperator confirmat.

Consistorium Pragenſe Cœna Domini pane & vino utentium, quos sub utraq; vocant, erigitur.

Bohemi ab anathemate Papali abſolvuntur & veri ac genuini Catholica Eccleſiæ filij pronunciantur.

I 437. Sigismundus Imperator & Philibertus Conſtantiensis Episcopus in æde ſacra corporis Chriſti; cum domesticis tum peregrinis præſentibus linguâ Latinâ, Germanicâ, Bohemicâ, Ungariâ promulgant, Bohemos sub duplici ſpecie, panis ſcilicet & vini, Communicantes Germanos, primogenitos & legitimos Catholica Eccleſiæ eſſe filios. Ea promulgatio perpetuo ad poſteritatem monumento, tabulæ marmoreæ, ibidem aureis notis eſt inſculpta.

I 437. M. Petrus Anglicus Imperatorio mandato è Bohemiâ pellitur in exilium. Conradus præbyter loco movetur. M. Johannes Rokyczana ſubodorato Imperatoris in ſe animo Praga relicta Hradecium ſe contulit, in quâ urbe uſque ad Poddebradij gubernationem manſit.

I 437. Conſistorio Pragenſi ſub utraq; [ut loquuntur] M. Chriſtianus Prachaticenus adminiſtrator præſicitur.

I 439. Poſt obitum M. Chriſtiani Concilio Sacerdotum in Curia Pragæ majoris habito M. Ioh. Przibram & M. Procopius de Ptzna adminiſtratores Conſistorij ſub utraq; designantur.

I 443. Eccleſiaſtica Pragenſium ſimul & Thaboritarum Cuthêbergæ Synodus, in quâ aperte ventilârunt difcrepantes de Cœna Domini opiniones. Nicolaus

Bisku-

Biskupecz Thaboritarum princeps scripto compræhenfam exhibet de hac controversia sententiam, ad quam Rokyczana respondet.

Viennensis Academiae alumni omnes Pragæ commigrare grataq; Musarum Bohemicarum musea invisere decreverunt, quod tamen, nescio quo genio nigro, irritum factum est.

1444. Pragensium & Thaboritarum Pragæ in Collegio convêtus, in quo quæstio denuò de sacra *συναξίς* agitata fuit. 1106.

1446. Paulus Cardinalis, nuncius Papæ Pragæ missus cum Rokyczana disputat, discedens literas unionis, quas compæctara vocant, furtim fide asportat furtificâ, sed insequentibus Bohemis reddit. 1108.

Confirmatio Archiepiscopatus Rokyczanæ frustra, apud Canonicos Pragenses & Episcopum Romanum Nicolaum. V. urgetur.

1447. M. Iohann Przibramæns præfidente M. Henrico N. Theol. Licent: publicè contra assertiones Synodi Florentinæ disputat & Bohemorum hac in re fidem asserit. 1109.

1448. Papa Iohannem Cardinalem S. Angeli legatum in Bohemiam misit, qui re infecta Romam redijt. 1110.

Rokyczana pulso Papauschekio, quem templo Tynensi Sigismundus præfecerat, Pragæ redux redijt.

1451. Constantinopolitana Ecclesia cohortatur Bohemos ad mutuam unionem, promittit Sacerdotes doctos & integritate vitæ spectatos. Typis ista expressa est epistola. 1113.

1451. Ladislaus defensionem quatuor articulorum promisit liberamq; eligendi Episcopos potestatem dat Bohemis.

1462.

Legati Bohemorum, qui confirmationem electionis Rokyczanæ non obtinuerant, Româ redeunt, & Fautinus de Valle I. V. D. qui oratione venerata Regium honorem lesisset in custodiam Podebradium deportatur, ex quâ interventu Imperatoris Ludovici Bavari, aliorum Principum & magna cum intercessione liberatur.

1124.

1466.

Paulus II. Papa excommunicationis Papalis, brutum fulmen in Regem Georgium torfit, bullam (quam Sleidanus Cœnæ Domini vocat) promulgavit, quâ excommunicavit nomine hæreseos falso Bohemos, VVicleffitas, Hufsitæ, Rokyczanitas, aliosq; horum quocunq; nomine censentur, fautores & defensores Apologeticum huic criminationi scriptum Georgius Rex opposuit.

1128.

Cruciferorum in Bohemiam, ut hæreticos exstirparent adventus eorumque clades à Domazhenfibus in campo Drizovatica accepta.

1467.

Tumultus causa religionis bellici & Teutonici cruciferorum ad Hiram (Neyffo) clades.

1139.

1468.

Matthiæ Vngariæ irruptio in Bohemiam & fides punica.

1130.

1471.

Georgius Rex & M. Iohanni Rokyczana placidè in Domino obdormierunt, hic 22. Febr. ille 22. Martij. Ferunt regem Georgium, cum de morte Rokyczanæ accepisset ominosa voce dixisse: nos ipsum brevi sequemur.

1133.

1479.

Synodus procerum Bohemiæ, in quâ publicè compactata, ut loquantur, lecta & explicata sunt & cum primis caput illud, in quo continetur: Bohemos sub utraq; specie cœnam Domini fumentes, non esse hæreticos, ob quod nomen exolum armis infestis impetebantur.

1141.

1480.

Sacerdotes & Cives Pragenfes in carceraria vincula

1142.

- cula conjiciuntur; aliam causam Hagek, aliam alij assignant.
1482. Augustinus Lucianus Episcopus Sancturienfis ex oppido Italia Mirandulæ, quod Comiris Galeotæ tunc temporis erat, venit in Bohemiam ministerium volentibus, rogantibus & vocatis concedit, integrum cœnæ Domini Sacramentum plebi utriusque sexus ad ministrat, & à proceribus Regni, qui sub utraq; (ut loquuntur) erant, in conventu Nymburgico, Ecclesiasticis rebus proficitur Bohemiæ.
1483. Augustinus Episcopus, qui urbes nonnullas Bohemiæ lustraverat, Pragam præfiscitur, ab omnibus honorificè excipitur, & publicè Episcopus illorum, qui institutionem Cœnæ sanctè inviolatèq; observabant declaratur.
1485. *Conventus Cuthenbergæ celebris & frequens, in quo omnibus Bohemis libertas sumendi Cœnam sub unâ & sub utraq; specie, juxta conscientia dictamen, conceditur.*
1493. Augustinus Episcopus ex hac vita emigravit, in Mariano Pragenfi sepultus.
1497. M. Iacobus Columbus, Mysenus patria, Confistorij Pragenfis administrator, eligitur, & à Vladislao Rege confirmatur.
1499. M. Iacobus Columbus purioris doctrinæ amator & propagator strenuus, ut est in M. S. Lunæ, quo se medicaminis gratiâ contulerat, moritur.
1500. In Synodo ordinum Regni Bohemiæ deliberatur de creando Archiepiscopo, sed hæc deliberatio in tempus magis opportunum rejicitur.
1503. Philippus Novavilla, Vicecomes Palatinus Sidonienfis & Mutinensis Episcopus Pragam venit & læcus excipitur, ut qui integrum Cœnæ usum probaret, & idoneis viris ministerium concederet.

1504. Cuthenbergenses Episcopo Philippo, qui Pragæ vivere volebat & sedem & domicilium præbent, Ecclesiæq; suæ gubernatorem constituunt. 1166.
1507. Philippus Pragensis Episcopus de vexâ jam atq; confecta ætate vitam cum morte Cuthenbergæ commutavit, sepultus ad D. Barbaram. 1169.
1509. M. Iohannes Oppecynensis Theologus Pragensis proprijs sumptibus publicam literariæ adolescentiæ Scholam Pragæ ad D. Petri erexit, ut in illâ Christianæ pietatis fundamenta indimota ceteræ ætati inprimerentur. 1171.
1517. M. Paulus Zatecensis administrator Consistorij Pragensis obiit, qui tractatum pro Communione parvulorum scripsit. Huic interrogatur M. Matthias Corambus, quod munus diu non retinuit. 1179.
1522. LV THERVS ad omnes, Pragæ comitia agentes, mittit literas, in quib; multis argumentis omnes & singulos monet, ne damnosum Papæ iugum subeant. Præter cæteras autem, quas habet sententias, hanc non possum non notare fatidicam: *Mibi spes est brevi tempore fore, ut & Bohemi & Germani per Evangelium in unum sensum & nomen conveniant, modo interim patientes misericordiam Domini expectemus, & si quid alterutrius desiderium toleremus: Non enim possum omnia subito aut vi maturi sensu & per bonos Evangelistas tractemus & erudiamus populū in unum Christi donantes invicem, & nihil ad unquam, quod a-*
junt, exigentes. 1184.
1523. Celeberrimus Ecclesiasticorum & Politicorum Pragæ in prætorio majoris sive antiquæ urbis conventus, in quo varis pertractabantur in causa religionis controversiæ, quæ eam maxime de Cœna Domini agitebant. Misit & Lutherus ad senatum populūq; Pragensem tractatū de ratione vocandi & instituenti ministros Ecclesiæ, quæ est in Tom. 2. VViteberg. Eodem anno M. Shismanek administrator diem suum obiit, in ejus locum M. Gallus Gahera

Zate-

- Zatecensis electus est, cui M. Iohan Præsticenſis Ioh:
Decanus Brodenſis & Henricus Paſtor Lunenſis ad-
juncti ſunt.
1524. Ludovico Vngariæ & Bohemiæ Rege Synodus I 136.
ordinum Regni Bohemici & Marchionatus Mora-
viæ fama celebris habetur, in quâ tractatum de reli-
gione conventumque mutuo, ceu 24. articuli teſtes
ſunt, qui typis publici juris facti.
1529. M. Laurentius Træbonius adminiſtrator. I 191.
1534. Matthias Corambus adminiſtrator. I 196.
1539. M. Martinus Glatovinus princeps Senatus Ec- I 201.
cleſiaſtici, paſtorumq; verbi divini Synodus.
1549. Congregatio Eccleſiaſticorū, inq; initio ejuſdem I 211.
parelia quæ omnis habuerunt loco cordatiores.
1553. Sacerdotes, qui ab Episcopis non erant ordina- I 215.
ti, exceptis qui in metallicis erant urbibus, ſolum
vertere coguntur.
1555. Ordines regni in domo Carolina convenientes I 217.
Iudicij Eccleſiaſtici Pragenſis Senatores legunt, quo-
rum adminiſtrator M. Iohannes Colonienſis fuit.
1563. Proceres regni Conſiſtorium renovant, & Iohan- I 225.
nem Myſtopolum eligunt.
1567. Maximilianus II, Imperator, Vngar. & Boh. I 229.
Rex conſentientibus & probantibus Bohemis om-
nibus compaſtata, ut loquuntur, antiquat.
1575. Bohemi integrum Cœnæ Dominicæ uſum reti- I 237.
nentes confeſſionem ſuam ſcripto ſupplices Maxi-
miliano II, Imp. Aug. Vng. & Boh. regi tradunt,
ſed illam piſſimus Patriæ pater, immaturâ morte
abreptus, confirmare nequivit.
1582. Correctio Calendarij Gregoriana Bohemis ob- I 244.
truditur.
1602. Imperatorium edictum in hos, qui ſe à Chriſtiana, I 264.
in cauſa religionis, unione fratres vocabant.

ECCLESIAE BOHEMICÆ PIA

ET RELIGIOSA SE
NECTVS.

*Qua liberum Augustanae Confessionis
exercitium concessum.*

1609.

DEO CLEMENTER,

1251.

Bohemiã nostram respiciente, corq; *Rudolphi II.* Imperatoris Rom. Ungar. & Boh. regis movente, *Matthia II.*

Ungariã coronato Bohemiãq; designato rege, *Christiano II. Sax. Friderico Pal. Iohan Sigismundo, Brandeb. Electetct. Philippo Ludovico Pal. & Henrico Iulio Brunsv. Principp: intercedentibus,* Bohemisq; ardentè & suppliciter instantibus rogantibusq; 9. Julij liberum Augustanæ religionis exercitium Baronibus, nobilibus, civibus, atq; adeò omnibus incolis Regni Bohemici

permit=

permittitur, peculiari privilegio confirmatur,
Consistorium & Academia Ordinibus Regni
sub Ultraque, ut loquuntur, redditur, concedi-
tur & ab iisdem renovatur.

*Vespera jam venit, nobiscum Christe
maneto,
Extingui lucem nec patiare tuam.*

F I N I S.

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header, including the words "Privilegium" and "Ordinatus".

Small handwritten text or date, possibly "1644".

Main handwritten text block, including the phrase "Vespera iam occidit" and "Finit".

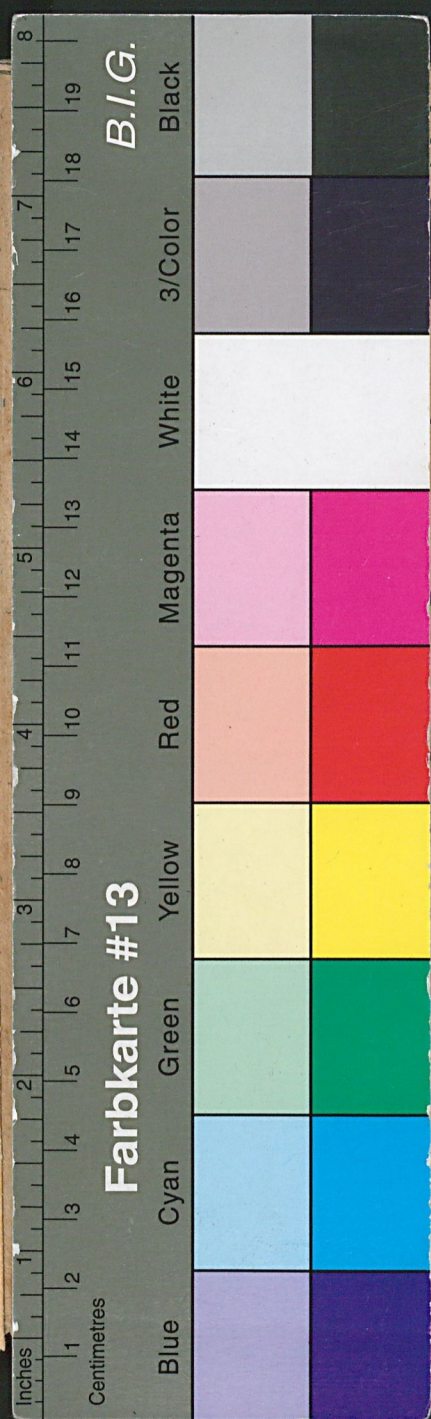

Fk 2415

● X2614689

VD17

OLOGICA

MICAE

ESIAE

bratio.

H O R E

THEOBALDO
IORE.

*Ecclesia, sanguine coepit,
st, sanguine finis erit.*

B E R G A E,

Laurentius Seuberlich.
que is Selsisch.

M, DC, XI.

